

Γενικά είς δόλας τάς πολιτισμένας χώρας τοῦ κόσμου αἱ νομοθεσίαι ἐγκαθιδρύονται διεμπεριστατωμένης κατὰ κανόνα μελέτης εἰς μακροχρόνιον διάστημα συζητήσεων καὶ πατ' ἀκολουθῶν Δημοσιεύσεων, ὅστε, αὗται νά συμβάλλουν ἐποικοδομῆταιώς εἰς τὴν προαγωγήν καὶ ἕνοδον τοῦ ἄνθρωπου καὶ οὐχί καταλυτικῶς πρός φθοράν τῆς δόλης αὔτοῦ διεξιένσεως.

Αἱ ὑπ' ὅψιν Νομοθεσίαι κατά κανόνα ἀντιπροσωπεύουν ιδιαῖτερα κοινᾶ συμφέροντα καὶ συναφῶς δέον αὗται νά διαδραματίζουν σημαῖνοντα ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς Κυβερνητικῆς Πολιτεικῆς ἀναφορικῶς μὲ τά ἐκάστοτε ἀναφυδμενα ζητήματα Δημοσίου καὶ ίδιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ κατά λογικήν ἐπομένως συνέπειαν θά πρέπη οἱ ἐντεταλμένοι τῶν νομοθετημάτων αὐτῶν, δρθολογικιστικῶς καὶ αὐθωπιστικῶς νά διαπνέωνται ἀπό Χριστιανικά αἰσθήματα, διπερ ἀποτελοῦν πωτοβάθμιον ἔδρανον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, καθώς ἐπίσης καὶ ἐντιμότητα, ὡς πρές τὴν ἐφαρμογήν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς καθιερωμένων Διεθνῶν Ἀρχῶν, ἀποφεύγοντες διοικητικῶς πάντα λόγον φιλίας, εύνοίας, κέρδους, ἢ προσωποληψίας, ὡς ἄκρως ἐπαρδεκτα διά τὸν σύγχρονον ἀνθρωπὸν.

⁴ Ο μοναδικός αὐτῶν σκοπός δέοντας νά εἶναι ή προώθησις, κατοχύρωσις καὶ προάσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ καὶ συνεπῶς πρός τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆν οἱ νομοθέται θά πρέπει νά ἔργαζωνται καὶ μοχθίσουν. Οὐδεμία Νομοθεσία δύναται νά στηριχθῇ διὰ τῆς ἀπανθρώπου βίας ή καταπιέσεως, ἐάν αὕτη δέν ἔδηράζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἡθικῆς καὶ κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, ἀρέται πού μποροῦν καὶ δύνανται νά στηρίζουν ἕνα καθεστώς, ἕνα τέμενον ἄρχοντα καὶ ἕνα τέλειον ἄγονον.

Οἱ κατευθυνόμενοι ἄραιβεσται ἥ καιροσκόποι τοῦ αἰῶνος καὶ οἱ πάσης φύσεως ἐκμεταλλευταί θάντιμετωπίσουν καρια τὴν ἐνεργόν ἀντίστασιν δλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων τοῦ λαοῦ καὶ ἴδιαιτέρως τῶν ταπεινωθέντων καὶ ἐξευτελεισθέντων εἰς καταληκτικὸν βαθύδν, Ἀρχιτεκτόνων καὶ Μηχανικῶν, οἵτινες ἀντιτίθενται εἰς τὴν καταπάτησιν τῶν προδιαγραφέντων Διεθνῶν, Ἡθικῶν Ἀρχῶν, ἢτοι Ἀρχῶν Δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ, καθώς ἐπίσης καὶ αὐτῶν τούτων τῶν Συνταγματικῶν Ἀρχῶν, καθότι ἡ μόνη ἐπιθυμία καὶ σκοπός αὐτῶν εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ἐλευθερίας εἰς τὴν χώραν, ὡς καὶ τῆς ἑνασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ὡς ἐπί ἀποικιοκρατίας.

Εἶναι ὅντως φρόνιμον νὰ ἀναφερθῇ, ὡς δἰοι γνωρίζετε, δτι μέγας ἄριθ-
μός ἐπιστημόνων Αρχιτεκτόνων καὶ Μηχανικῶν ἔχασαν τὸ ἐπάγγελμά των ἀπό
της 1.6.63 καὶ δὴ εἰς Δημοκρατικόν καθεστώς.

Καίτοι ούπρι Δημοκρατικάς Συνθήκας, ἐντούτοις διέδικαιολογήτου καὶ ἀχαρακτηρίστου ἔξουσίας εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων μέση σχέση μόνον τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν εἰ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως διέδικτη γράφων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων ρυθμίζῃ τελεσιδίκως τούς σχετιζομένους μέστο ἐπάγγελμα τοῦ Πολιτείας. Μηχανικοῦ καὶ Ἀρχιτεκτονοῦ, καθιστώντας πάντας τούτους ἔνοντας πρός τὸ ἐπάγγελμά των, καταλύνοντες οὕτω, ὀλοσχερῶς τάς ὡς εἴρηται Ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ, ἐδίν βέβαια ὑστεροῦν φιλικῶν δεσμῶν μετ' αὐτῶν, ἔστω καὶ ἐν ἐνήσκησαν οὗτοι τὸ ἐπάγγελμά των πέραν τῶν 33 ἐτῶν. Οὐδείς φθόνος διέδη τὴν καλούμενην Δημοκρατία, διέδη νά μήν ἀβασκανθῇ. Διέστι ὡς πάντες γνωρίζομεν ἡ βασικανία εἶναι θανάσιμον κακόν.

Εἶναι δέ τις χρήσιμον νά διατυπωθῇ, δτι Πολιτικοί Μηχανικοί καὶ Ἀρχι-
τέκτονες Διεθνούς φήμης καὶ Κύρους ἀναγκάζονται θπό τό τυραννικόν αὐτόν κα-
θεστώς, νά ὑποβάλλωσιν τήν ἄκρως ἐπιστημονικήν αὐτῶν ἔργασίαν εἰς τάς Ἀρμο-
δίας Ἀρχάς, Ἐκδόσεων ἀδειῶν οἰκοδομήσεων τῇ ὑπογραφῇ τῶν ποικίλων ἀγραμ-
μάτων (πρώην κτιστῶν) καὶ ἄλλων, δλως ἀναλφαβήτων τοῦ κύκλου τῆς εἰρημένης
προσαρμογῆς κάτω ἀπό ὑψηλάς ἀμειπτικάς τιμάς, μή διστάζων νά ἀναφέρω εἰς
τουλάχιστον τό δῆμον τῆς ἡμίσης τοῦ θύματος (ἐκμεταλευομένου εἴλωτος), δ-
τε τά πάντα μετά ταῦτα, ἄγια εἰσὶ, καὶ συναφῶς ἡ ἀδεια οἰκοδομῆς ἐκδίδεται
χάριτι Θεία.

Καὶ διερωτᾶται κανεῖς. Πάντα τὰ ἐκτεθέντα συνάδουν πρός τὸν σκοπόν τῆς ἐγκαθιδρυθεὶσης νομοθεσίας διὰ νῦν προστατεύση δῆθεν τούς ἀνεγείροντας οἰκοδομάς ἵδιοκτήτας, ὃς διετείνοντο; κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου οἱ βρυκόλακες τῆς προσαρμογῆς καὶ συνάδουν τὰ ἀποφδέγματα αὐτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχείαν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν, εγκεν τῆς ἀρτίας μορφώσεως τῶν μελλόντων νῦν ἐγγραφοῦν Ἀρχιτεκτόνων, ὃς οὗτοι ἴσχυρεῖσοντο, ζτι αἱ Ἀρχαὶ θά δι-

ευκολύνοντο μεγάλως εἰς τό ἔργον αὐτῶν; Ἐφήνω πάντας ὑμᾶς νά κρίνετε.

Αἱ πρόνοιαι τῶν, ὑπ' ὄψιν Νομοθεσιῶν οὐδόρλως στηρίζονται ἐπὶ τῶν ἀποδειγμένων Διεθνῶν Ἀρχῶν, εἴναι ἄκρως ἐλλειπεῖς, ἀλληλοσυγκρούμεναι καὶ ἀσαφέστατοι. Μία ἀτάσθαλος καὶ ἀρθητική πολιτεία, Ἀρχόντων κατηρράκωσεν εἰς ἀνέκφραστον βαθμόν τήν Δικαιοσύνην εἰς τρόπον ὃστε ὁ ἀδικούμενος, Ἀρχιτέκτων ἢ Μηχανικὸς νά δύνεται γοερῶς, νά ἀτίμαζεται ἢ ἐπαγγελματικὴ αὐτοῦ ὑπδοσίας καὶ ἀξιοπρέπεια, οὐδεμιᾶς προστασίας ἢ καμμιᾶς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τούτου.

Οὐδεμία πρόνοια διάτην σύστασιν τυχόν ἐνστάσεων καὶ ἔγκαιρον ἐπιδέκασιν ἀποζημιώσεων ἐνυπάρχει εἰς τὸν τόπον, αὐτὸν, μέ συνέπειαν οἱ ἀπωλέσαντε τό ἐπάγγελμά των νά πεθαίνουν τῆς πείνης.

Πλεῦστοι πρώην ἀνταγωνισταὶ ἐπιβάλλουν καταφώρως τήν ἀδικίαν, ὡσδύ διούλος πρός ἀφέντη (ἴδε Μεσαίωνα) ἐργαζόμενοι ἀντισυνταγματικῶς, ὡσδύ ἡ χώρα αὐτῇ νά εἶναι ἀμεπλοχώραφον ἢ ἀγρόκτημάτων.

‘Ο ἀδικούμενος καὶ θλιβόμενος ὑπὸ τῶν εἰρημένων τῆς βίας δυνάμεων οὐδέν δικαίωμα προσφυγῆς εἰς Δικαστήριον ἔχῃ. Τοῦτο διατυπῷ ἐκ πείρας, καθότι ὁ ὑποφαινόμενος εἰς δύο συγκεκριμένας προτετάσεις ἐμαθα τήν ἀπόσυρσιν τῶν προσφύγων μου, δταν οἱ ἀνθρωπίσκοι οὗτοι ὑπέβαλον κατ', ἐμοῦ μήνυσιν, δτι ἐστερούμην ἀδείας ἐγγραφῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, τήν ὅποιαν ὅντως μοῦ ἐστέρησαν οὗτοι καὶ κατὰ λογικήν ἐπομένως συνέπεια δέν ἥδυνθην νά καταλάβω πῶς μπόρεσαν οὗτοι νά με μηνύσουν, ἐν δσῷ ἐκρημούσεν πρό τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἰδικῶς πρός τοῦτο προσφυγή μου.

Ἐξωργισθεῖς πρό τῶν ἀνηκούστων αὐτῶν γεγονότων, ἐγνωστοποίησα ταῦτα εἰς τὸν ἔντιμον Πρόεδρον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου κ. Βασιλειάδη, δτις μέ προέτρεψεν νά κοινοποιήσω τά γεγονότα εἰς τὸν ἔντιμον Γεν. Εἰσαγγελέα κ. Κρ. Τορναρέτην, ὡς τὸν μόνον ἀρμόδιον. Παρά τάς πρός αὐτὸν κατά διαστήματα τρεῖς ἐν ὅλῳ ἐπιστολάς μου, οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως ἔτυχον. Καὶ διερωτῶμαι: Ποῦ θά πρέπει κανεῖς νά ἀποταθῇ, ἀφοῦ ὁ σεβαστός Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἰς 50 καὶ πλέον ἐπιστολάς μου πρός αὐτὸν, δέν μοῦ ἀπήντησεν. Μεσαντως εἰς ἀπαντας τοὺς ὑπουργούς εἰς ἐκαστον κεχωρισμένως εἰς πληθύν ἐπιστολῶν μου τό ίδιον. Εἰς τὸ Ἀνωτάτον Δικαστήριον αἱ δύο μου προσφυγαὶ ἀπεσύρθησαν ἐν ἀγνοίᾳ μου. Τέ λοιπόν θά πρέπει νά κάνη τις εἰς τὸν τόπον αὐτὸν; Νά γίνη κλέπτης; Ληστής; Κακούργος διά νά ζήσῃ αὐτὸς καὶ ἢ οἰκογένεια του; Ερωτῶ τοὺς ἀρμοδίους.

‘Ο Θεός δυστυχῶς τοιούτου εἴδους αἰτήσεων δέν δέχεται. Συνεπῶς πού πρέπει νά ἀποταθῇ κανεῖς εἰς τὸν τόπον αὐτὸν;

‘Ο ως εἰρηται ἐγκαθιδρυθεῖς νόμος εἶναι παντελῶς ἀσαφῆς, δυνσνόητος καὶ ἄκρως ἀρθητικής, καθότι καταλύει ἡθικάς Διεθνεῖς Ἀρχάς καὶ προάγει φίλους ἀνεν Διπλώματος εἰς Ἀρχιτέκτονας ἢ Μηχανικούς. Ἡ αἰτιολογικὴ αὐτοῦ ἔκθεσις συγκρούεται, γρονθοκοπούσα τά δσα ἀνελέητα διατείνεται.

“Οθεν κρίνεται σκόπιμον οἱ κακόφημοι ἀρριθμοί τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ νά παταχθῶσιν ἀμειλίκτως, ὃστε ἢ ἀδικία νά ἐξαφανισθῇ ὀλοτελῶς ἐκ τοῦ τόπου εἰς τά ἐξ ὧν αὐτῇ συνετέθην.

Κύριοι Πνευματικοί,

‘Η ἡθική, ἢ ἀξιοπρέπεια, ἢ ἐπιστήμη, ἢ Δικαιοσύνη κ.λ.π. ἀποτελεῖ σήμερον μονοκάλιον τῶν ἀρχόντων τοῦ τόπου. ‘Η ἀλήθεια βοδί ἀφ' ἐαυτῆς, ὡς ἐκ τῶν δραματικῶν γεγονότων πού λαμβάνουν χώραν εἰς τὸν δύσμοιρον αὐτὸν τόπον “Ελθετε ἀρωγοί. ‘Η δικαιοσύνη σᾶς καλεῖ νά πατάξετε τοὺς ἀδικούστας, ξνα μάθοιν οὗτοι Δικαιοσύνην.

Μετά πολλῆς ἐκτιμήσεως,
‘Ακαδημαϊκός

Δημήτριος Σ. Παπαδημητρίου,
Πρόεδρος Ακαδημίας Επιστημῶν.

11. 20. 8. 69